

“Que el Señor abra nuestros oídos y nuestros corazones para que sepamos escuchar su Palabra y las de nuestros hermanos. Así, con nuestra atención y nuestra caridad, podremos hacer nuestro mundo más fraterno y devolverle la esperanza de la alegría”.

(Papa Francisco)

COMPARTIR ÉS LA NOSTRA MAJOR RIQUESA... I FELICITAT

M'he permès completar l'eslògan d'enguany de la campanya de Mans Unides contra la fam, afegint-hi la conjunció i una darrera paraula: FELICITAT. M'ho ha suggerit una intuició que comparteixen dos històrics investigadors del camp de la psicoanàlisi i la neurologia, Erick Fromm i Viktor Frankl. Destaquen aquests autors l'estreta relació entre l'experiència generosa de compartir i la salut psicològica. La generositat -diuen- neix d'una exuberant riquesa interior; l'egoisme, en canvi, d'una malaltissa pobresa anímica. Per aquest motiu, l'exercici de la generositat és una font de bona salut i felicitat; l'isolament egoista, en canvi, genera sempre frustració i malestar. Gairebé açò mateix es pot expressar en un llenguatge oriental, marcadament simbòlic: l'Infern és el Paradís sense gent. “Qui tot sol s'ho menja, tot sol s'ofega”, afirma el refrany.

Tots som, d'alguna manera, víctimes de l'era del “jo”, que ens ofereix el plaer de viure tancats i embadalits en la nostra zona de confort de l'autorealització, l'autoajuda, el creixement personal, la superació individual, l'èxtasi de mirar-se el llombrígol. I aquest fenomen té també la seva versió religiosa amb prou adeptes. La pregunta inquietant sorgeix quan un es demana: ¿com és possible que en un meravellós paradís individual de consum material i immaterial hi hagi, en canvi, tanta insatisfacció i manca

de felicitat? Segurament és la conseqüència de no haver fet el bot del “jo” al “nosaltres”. Els altres formen part de la nostra identitat perquè tots som éssers en relació. El compartir constitueix un exercici que ens fa persones i és condició indispensable per a la felicitat. Quan compartim l'alegria, la festa, la felicitat, aquestes augmenten i es multipliquen. I és que tot plaer s'esllangueix quan no es gaudeix en companyia. I compartir no el podem reduir a donar coses materials, regalar objectes que ja no ens serveixen,

sinó obrir-nos solidàriament als altres, als seus anhels, encerts i dificultats.

La proposta cristiana sempre és una proposta de felicitat. Les benaurances constitueixen la carta magna de l'evangeli, el missatge central que Jesús va fer vida al llarg de tota la seva existència. La nova campanya de Mans Unides, perquè és cristiana, també és una proposta concreta de sentit i de felicitat. Els problemes en el món no s'aturen d'empitjorar. Aquella “guerra contra la fam en el món”, que un grup de dones creients va iniciar ja fa més de seixanta anys, és més necessària que mai. Conscients que nosaltres tenim la clau de la transformació del món, ja que l'única espècie capaç de canviar el planeta és l'espècie humana. La vertadera prosperitat, el paradís de benestar de què gaudim, exigeix compartir per eradicar la pobresa, la fam i la desigualtat. Que a ningú li manqui allò que necessita.

Col·laborant amb generositat en la Campanya de Mans Unides donam suport a projectes concrets de desenvolupament en el països empobrits del sud.

Que mai ens cansem de posar en comú els béns i capacitats que Déu disposa a les nostres mans perquè els administrem en bé de tots. Tindrem un tast de felicitat. I gaudirem, a més, de la gràcia jubilar en aquest Any Sant.

Josep Manguán Martínez,
consiliari de Mans Unides

Jubileu del Món de la Comunicació

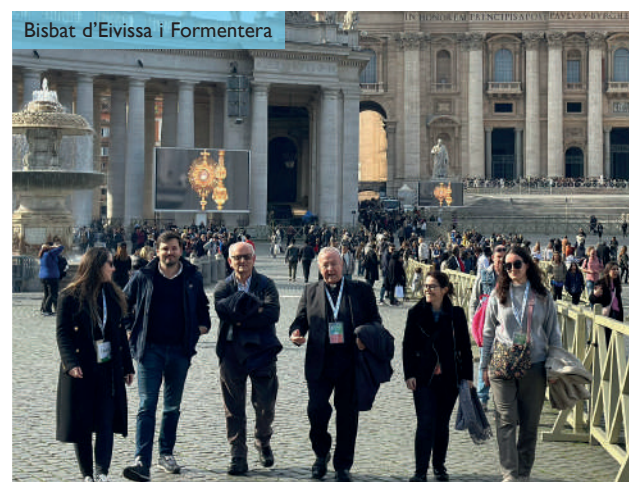
“Cercar la veritat primer dins nostre per donar el millor a l'altre”

Aquest any 2025 l'Església celebra el Jubileu de l'esperança, un temps de gràcia per renovar la nostra vida, la nostra fe i la nostra relació amb Déu.

Del 24 al 26 de gener Antoni Fullana Marqués i Sonia Febrer Romero, del gabinet de comunicació del Bisbat de Menorca, van participar a Roma al Jubileu del Món de la Comunicació. A la fotografia surten amb els companys de comunicació dels bisbats de Mallorca i Eivissa i Formentera, i del bisbe de Mallorca, Mons. Sebastià Taltavull, membre

de la Comissió Episcopal per les Comunicacions Socials.

Dia 24 es va celebrar la festa de Sant Francesc de Sales, patró dels periodistes. Dia 25 els comunicadors i periodistes de les diòcesis espanyoles van fer una peregrinació des de l'església de Santa Maria de Montserrat fins a la porta santa de la basílica de Sant Pere. Han estat unes jornades molt enriquidores, en les quals el Papa Francesc els ha encoratjat a ser valents anunciadors de la veritat i de l'esperança en un món marcat pels conflictes, la divisió i la desinformació.

La Presentació del Senyor (F)

Lectura del llibre del profeta Malaquies

3, 1-4

Això diu el Senyor: "Jo enviï el meu missatger perquè prepari el camí davant mi, i tot seguit el Senyor que vosaltres cercau, l'àngel de l'aliança que desitjau, entrarà al seu temple. Ja ve, diu el Senyor de l'univers. ¿Qui resistirà el dia de la seva arribada? ¿Qui es mantindrà dret quan ell aparegui? Perquè serà com el foc del fonedor i com el sabó de fer bugada: s'asseurà a fondre i a depurar la plata, purificarà els descendents de Leví, els refinarà com la plata i l'or. Des d'aleshores oferiran al Senyor una oblació digna, i les oblacions de Judà i de Jerusalem seran agradables al Senyor com ho eren abans, com en els temps antics.

Salm responsorial 23

R: **El Senyor és el rei de la glòria.**

Lectura de la carta als cristians Hebreus

2, 14-18

Els fills d'una família són d'una mateixa sang. Per això Jesús s'ha emparentat amb nosaltres per poder destituir amb la seva mort el diable, que tenia el domini de la mort, i així fer-nos lliures, ja que, sotmesos com estàvem al temor de la mort, érem esclaus tota la vida. Noteu que ell no ha vingut per ajudar els àngels, sinó els descendents d'Abraham. Per això calia que es fes en tot semblant als germans, i així pogués ser un gran sacerdot compassiu i acreditat davant Déu per expiar els pecats del poble. Perquè, després que ell mateix ha passat la prova del sofriment, pot confortar els altres que són provats.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

2, 22-32

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el dugueren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor, complint allò que prescriu la Llei, que tot infant fill primer, sigui consagrat al Senyor. També havien d'oferir en sacrifici "un parell de tórtres o dos colomins", com diu la Llei del Senyor. Hi havia llavors a Jerusalem un home que es deia Simeó. Era un home just i pietós que esperava l'hora en què Israel seria consolat, i tenia en ell l'Esperit Sant. En una revelació, l'Esperit Sant li havia promès que no moriria sense haver vist el Messies del Senyor. Anà, doncs, al temple, guià per l'Esperit, i quan els pares entraven amb l'infant Jesús, per complir amb ell el que era costum segons la Llei, Simeó el prengué en braços i beneí Déu dient: "Ara, Senyor, deixau que el vostre servent se'n vagi en pau, com li havieu promès. Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble".

Lectura de la profecia de Malaquías 3, 1-4

Esto dice el Señor Dios: «Voy a enviar a mi mensajero para que prepare el camino ante mí. De repente llegará a su santuario el Señor a quien vosotros andáis buscando; y el mensajero de la alianza en quien os regocijáis, mirad que está llegando, dice el Señor del universo. ¿Quién resistirá el día de su llegada? ¿Quién se mantendrá en pie ante su mirada? Pues es como fuego de fundidor, como lejía de lavadero. Se sentará como fundidor que refina la plata; refinará a los levitas y los acrisolará como oro y plata, y el Señor recibirá ofrenda y oblación justas. Entonces agradaará al Señor la ofrenda de Judá y de Jerusalén, como en tiempos pasados, como antaño»

Salm responsorial 23

R: **El Señor, Dios del universo, él es el Rey de la gloria.**

Lectura de la carta a los Hebreos 2, 14-18

Lo mismo que los hijos participan de la carne y de la sangre, así también participó Jesús de nuestra carne y sangre, para aniquilar mediante la muerte al señor de la muerte, es decir, al diablo, y liberar a cuantos, por miedo a la muerte, pasaban la vida entera como esclavos. Notad que tiende una mano a los hijos de Abrahán, no a los ángeles. Por eso tenía que parecerse en todo a sus hermanos, para ser sumo sacerdote misericordioso y fiel en lo que a Dios se refiere, y expiar los pecados del pueblo. Pues, por el hecho de haber padecido sufriendo la tentación, puede auxiliar a los que son tentados.

Lectura del santo evangelio

según san Lucas

2, 22-32

Cuando se cumplieron los días de la purificación, según la ley de Moisès, los padres de Jesús lo llevaron a Jerusalén para presentarlo al Señor, de acuerdo con lo escrito en la ley del Señor: «Todo varón primogénito varón será consagrado al Señor», y para entregar la oblación, como dice la ley del Señor: «un par de tórtolas o dos pichones». Había entonces en Jerusalén un hombre llamado Simeón, hombre justo y piadoso, que aguardaba el consuelo de Israel; y el Espíritu Santo estaba con él. Le había sido revelado por el Espíritu Santo que no vería la muerte antes de ver al Mesías del Señor. Impulsado por el Espíritu, fue al templo. Y cuando entraban con el niño Jesús sus padres para cumplir con él lo acostumbrado según la ley, Simeón lo tomó en brazos y bendijo a Dios diciendo: «Ahora, Señor, según tu promesa, puedes dejar a tu siervo irse en paz. Porque mis ojos han visto a tu Salvador, a quien has presentado ante todos los pueblos: luz para alumbrar a las naciones y gloria de tu pueblo Israel».

UNA TROBADA

Avui en la Presentació de Jesús al Temple celebrem l'encarnació com una trobada, la trobada de Déu amb la humanitat, expressada simbòlicament en el Temple. En el ritu, de la llum en començar l'eucaristia, hem celebrat el mateix misteri de l'Encarnació de Déu com la vinguda de la Llum en les tenebres.

A Israel el Temple era el lloc privilegiat del culte. Els profetes bé cridaven a la conversió del cor, a la justícia i a l'amor enfront d'un culte interessat. Sempre hi havia hagut tensions entre els responsables del culte i les seves normes i els profetes. En temps de Jesús, sense profetes, els sacerdots i els mestres de la Llei s'imposaven sobre el poble. Jesús anirà mostrant que el que el seu Pare espera, no és primer uns rituals ben fets sinó la pràctica de l'amor, de la justícia i de la misericòrdia, la mateixa actitud del seu Pare a favor nostre.

I aquesta trobada és amb Simeó, que no era sacerdot, home just que esperava la Consolació d'Israel, i una viuda, Anna, que havia passat tota la vida en el Temple alabant Déu. Tots dos amb un cor de pobre, són capaços de veure Déu i reconèixer la presència del seu enviat en l'infant presentat aquell dia.

Cada vegada que Jesús va al Temple mostrarà el canvi radical que ha donat al significat del culte. Des de Jesús, el que és el cor de la religió ja no és el culte amb totes les celebracions, anuals, setmanals o de cada dia. El que hi ha al cor del cristianisme, és la pràctica viscuda de l'Evangelisme, és la pràctica viscuda de la nostra vida: vida familiar o comunitària, com també en el nostre treball i en l'exercici de les nostres responsabilitats cíviques o eclesials. És allà on Déu ens espera i nosaltres el trobam mil vegades. Les celebracions són el lloc on expressam la nostra fe en aquest missatge de Jesús, i on som transformats en comunitat d'Església, la comunitat dels qui han posat la seva fe en Jesús de Natzaret.

Sempre som temptats de retornar a una mentalitat d'Antic Testament que ens duu a pensar que som bons cristians si només anam a missa el diumenge, si observam els principals manaments, si observam totes les normes litúrgiques i altres. En realitat l'Eucaristia dominical és important, però hem de deixar que l'Evangelisme transformi tots els moments de la nostra vida quotidiana. És llavors, i solament llavors, que cada moment és en veritat una Trobada amb Déu, en el revolt del camí com diu la cançó.

Josep Sastre

LECTURES
DE LA MISSA
DIÀRIA
Salm de la
4ª Setmana

DI. 3: Sant Blai, bisbe i màrtir (MLL): He 11, 32-40 / Sal 30 / Mc 5, 1-20.

Dt. 4: Fèria: He 12, 1-4 / Sal 21 / Mc 5, 21-43.

Dc. 5: Santa Àgata, verge i màrtir (MO): He 12, 4-7. 11-15 / Sal 102 / Mc 6, 1-16.

Dj. 6: Sant Pau Miki i companys, màrtirs

(MO): He 12, 18-19. 21-24 / Sal 47 / Mc 6, 7-13.

Dv. 7: Fèria: He 13, 1-8 / Sal 26 / Mc 6, 14-29.

Ds. 8: Fèria: He 13, 15-17. 20-21 / Sal 22 / Mc 6, 30-34.

Dg. 9: V Durant l'Any: Is 6, 1-2a. 3-8 / Sal 137 / ICo 15, 1-11 / Lc 5, 1-11.

ressò de la Paraula, pregària i jubileu

LA BÍBLIA: Història de la fe (II)

La Bíblia és el llibre dels llibres. El jubileu ens convida a submergir-nos en la Paraula per trobar-nos amb Déu, amb la creació i amb la humanitat. La Bíblia conté el passat, el present i el futur; tot està contingut en les seves pàgines i tot evoluciona cap a la plenitud. Més que cercadors de Déu, som cercats per Déu.

Allò central i fonamental de la Bíblia és: "Jo seré el teu Déu i vosaltres sereu el meu poble". Així es construeix la història sagrada, humana-divina. A la Bíblia ens trobam amb la humanitat de tots els temps, la gràcia i el pecat, alegries i penes, l'esperança i la confiança. La Bíblia tracta de l'amor i el sofriment, la fidelitat i la traïció, l'agressió, la violència, la guerra i la pau, el perdó i la reconciliació. A la Bíblia peregrina tota la història de la fe, i és posada a prova la nostra humanitat i fidelitat a Déu. El jubileu posa de manifest l'alegria de ser treballadors a la vinya del Regne, jornalers de tots els temps, de primera i última hora.

La Bíblia és mirall de la nostra ànima

Anna Seguí Martí

i guia de la nostra vida. En ella, Jesús es mostra agenollat als nostres peus fent-se servent. Com Ell, estimar i perdonar ha de ser tot el nostre ofici i exercici. Ja no pot haver-hi fam si som pa. Ja no pot haver-hi esclaus si som germans. Ja no pot haver-hi soledat si som comunitat, si ens estimam i ens abraçam. Ja no hi ha indignència a la llar de la misericòrdia i el compartir. Ja no hi ha injustícia quan les Benaurances són la nostra identitat, quan l'Església és mare, germana i amiga. Tot és riquesa quan feim de Jesús "el camí, la veritat i la vida".

plomes del periodisme catòlic 50

Josep Bagur Torres

Nascut a Ciutadella (1961). És llicenciat en Ciència de la Informació per la Universitat Autònoma de Barcelona (1988). En l'actualitat, és el director de la principal publicació de premsa diària, el «Menorca».

Va estar lligat als escoltes amb el salesià Enrique Granell, gaudint de les extraordinàries acampades a la Vall, avui impossibles. En aquest moviment, va formar part de l'equip de redacció de la revista «Scout», com a òrgan de l'escoltisme de l'illa, fundada el desembre de 1982 per la Delegació Diocesana d'Escoltisme, al costat de noms com ara Mn. Josep Sastre Portella. També ha estat membre del Moviment Universitari de Joves Cristians (MUEC) amb Sebastià Taltavull de consiliari del grup de revisió de vida; i després a Barcelona, amb el jesuïta Santi Tió. També fou part de la revista «Església Jove», del Secretariat de Joves Cristians.

Va començar a col·laborar en el «Menorca» quan era estudiant de

secundària, i Juanjo Morales Ruiz acabava de ser-hi nomenat director. Als estius ja participava a la redacció de Ciutadella. Es va integrar a la plantilla el 1983. El desembre de 1985, el bisbe el va nomenar director del «Full Dominical», una tasca no remunerada que acceptà com a servei a la Diòcesi. Amb un parèntesi de deu anys, quan es va traslladar a la península per motius familiars i va deixar el periodisme, sempre ha treballat a Menorca, on ha exercit de corresponsal d'«El País», «ABC», i, especialment, de TVE i RNE per al centre territorial de les Balears. Ha estat redactor en cap del «Menorca», director de Televisió Menorquina i, en l'actualitat, director des de 2009 d'«Es Diari». Li va correspondre gestionar l'absorció d'aquesta capçalera amb l'edició menorquina del diari «Última Hora», culminada amb èxit el setembre de 2013.

Miquel Àngel Limón Pons

l'entrevista a:

LUCAS BOLADO

Lucas Bolado es coordinador del Departamento de Cofinanciación de Manos Unidas. Los días 4 y 5 de febrero impartirá unas charlas en Menorca sobre «Cooperación al desarrollo. El Trabajo de Manos Unidas» en el contexto de la Campaña de Manos Unidas contra el hambre en el mundo.

Lucas: ¿Cuáles son los países del mundo que padecen más hambruna?

-Manos Unidas trabaja en más de 50 países del sur y podríamos decir que ninguno de ellos está fuera de riesgo. De hecho, en todos ellos existen amplias capas de la población con graves carencias alimentarias. Pero si hemos de poner el foco en zonas donde la situación de hambruna está fuera de control, sin duda los países que sufren conflictos de diversa índole como Palestina, Siria, Gaza, la zona del Sahel (especialmente Burkina Faso), el cuerno de África (Sudán del Sur) o República Democrática del Congo son los que están sufriendo el hambre de manera más generalizada en estos momentos. En América, es necesario recordar el caso de Haití —país que conozco bien por haber coordinado los proyectos de Manos Unidas en la zona del Caribe durante varios años— que lleva mucho tiempo con más del 50% de la población careciendo de acceso a una alimentación mínima.

¿Cómo se trabaja desde Manos Unidas para ayudar a estos países?

-Manos Unidas actúa de dos formas distintas: aportando alimentos, semillas, animales o herramientas cuando la situación de hambruna es extrema y con una visión más estructural tratando de paliar las causas y fortaleciendo el tejido productivo de los campesinos: formación técnica, infraestructura productiva y de transformación, acceso a agua de riego o facilitando el intercambio comercial entre comunidades. La idea es rebajar la dependencia de las familias a la hora de adquirir alimentos e insumos en el exterior y garantizar que, en la medida de lo posible, haya un buen nivel de autoabastecimiento local. Por eso, nuestra apuesta es por la agricultura familiar y agroecológica, sin perjuicio de poder escalar esa agricultura familiar al mercado vía cooperativas y otras formas de comercialización equilibradas.

¿Cómo planteará sus charlas en Menorca?

-Buscamos trasladar el trabajo que viene realizando Manos Unidas a lo largo de sus más de 60 años de existencia en la lucha contra el hambre y otras injusticias. Como organización de la Iglesia, Manos Unidas nace del propio Evangelio ("porque tuve hambre y me disteis de comer") y, por lo tanto, se guía por los valores y prácticas de la Doctrina Social de la Iglesia. Paralelamente, Manos Unidas, como ONGD, también forma parte de un sector como es el de la Cooperación al Desarrollo. Lo que subyace tanto en la DSI como en la visión de la cooperación al desarrollo actual es que no trabajamos para "ayudar" a la población vulnerable, sino para restituir unos derechos que son seriamente conculcados, como el derecho a la alimentación que debería estar garantizado para todos los seres humanos.

Toni Olives Camps

Agenda

Pregària contemplativa

Dissabte 1 de febrer pregària contemplativa, a les 18 h, a l'església de Santa Clara, a Ciutadella.

Festa de Don Bosco

Diumenge 2 de febrer Missa, a les 11 h, presidida pel bisbe Gerard, al Santuari de Maria Auxiliadora, a Ciutadella.

Jubileu de la Vida Consagrada

Diumenge 2 de febrer, a les 12 h, a la Catedral, Missa presidida pel bisbe Gerard.

Festa de Sant Blai

-A Ciutadella: Lunes 3 de febrero, a las 9 h, misa con la bendición de los panecillos de San Blas y el regaliz en la capilla de las Carmelitas

-A Maó: Dilluns 3 de febrer, a les 18.30 h, Eucaristia amb benedicció d'aliments i unció amb oli a la parròquia de Sant Francesc.

Campanya de Mans Unides

Conferència a càrrec de **Lucas Bolado** sobre el tema **"Cooperación al desarrollo. El trabajo de Manos Unidas"**. Dimarts 4 de febrer, a les 19.30 h, a l'Ateneu de Maó i dimecres 5 de febrer, a les 19 h, al Cercle Artístic de Ciutadella.

-Divendres 7 de febrer Dia del Dejuni Voluntari.

-Diumenge 9 de febrer col·lecta a benefici de Mans Unides.

Venda de menjar a favor de Mans Unides

Els dies 8 i 9 de febrer venda solidària de menjar a la parròquia de Sant Esteve, a Ciutadella. S'anima a fer qualsevol tipus de menjar i portar-lo a la parròquia, i a comprar el menjar que s'haurà aportat per ajudar a Mans Unides.

Trobada del grup de peregrins del Jubileu 2025

Diumenge 9 de febrer al Santuari de la Mare de Déu del Toro. A les 11 h Missa, a les 12 h convivència i a les 13 h dinar a la Posada.

Notícies nostres

"Un sol Senyor, una sola fe"

Dia 21 de gener vam pregar amb el grup de Taizé a l'església de Santa Maria, a Ferreries, amb el cant de "Oh quin gran goig, quina joia, quan els germans s'estimen", molt significatiu per a la Setmana de Pregària per a la Unitat dels Cristians. Dia 22 a la parròquia de Sant Antoni Maria Claret, a Ciutadella, les comunitats evangèlica i catòlica vam pregar juntes. El cant també va ser protagonista amb una cançó interpretada pel pastor Miguel Àngel. Dia 25 ens va acollir la comunitat anglicana des Castell, a l'església de Santa Margarita. Va presidir la pregària

el bisbe Gerard, manifestant que "aquesta celebració ecumènica de la Paraula de Déu en l'aniversari del Concili de Nicea es centra en el significat de creure i en la professió de fe, tant personal com comunitària. És una invitació per a tots nosaltres a celebrar i professar avui aquí la nostra fe comuna". Com a cloenda d'aquests dies de pregària per la unitat dels cristians, dia 26 a Maó, a l'església evangèlica, va tenir lloc un concert del Cor de Gospel Menorca.

Secretariat d'Ecumenisme

Ciutadella - Bisbat de Menorca

Es Castell - Bisbat de Menorca

Compartesc el que tenc

Dia 25 de gener uns 150 infants de la majoria de parròquies i comunitats de la nostra Diòcesi, acompanyats dels seus catequistes, rectors i el bisbe Gerard, van celebrar a l'església de Santa Maria, a Ferreries, la Jornada d'Infància Missionera.

El lema d'enguany era complementari del de l'any passat: si el 2024 reflexionàvem "compartesc el que som", enguany hem reflexionat "compartesc el que tenc". La reflexió va ser centrada per dos contes posats en escena per Victor Eguriase Uwagba, amb les

Bisbat de Menorca

narracions, escenificades amb infants i titelles, fèiem referència a que els problemes d'un són problemes de tots i que cadascú ha de ser responsable de fer la seva part davant les realitats i les dificultats.

Amb unes paraules del bisbe Gerard, insistint en la necessitat de donar allò que tenim, amb la recollida dels donatius dels infants i la pregària cantada del Parenostre, va acabar la part "seriosa" de la trobada, que va continuar al pati fent danses i compartint l'alegria de ser amics de Jesús.

Secretariats de Missions i per a la Iniciació Cristiana i el Catecumenat

Mor sor Josefina Pérez Ferriz, filla de la Caritat

Dia 24 de gener va ser cridada a la Casa del Pare sor Josefina Pérez, als 87 anys. Va servir 63 anys com a Filla de la Caritat, sent un dels grans pilars del col·legi Sant Josep de Maó, al qual es va incorporar el gener de 1961 després d'haver estat destinada a Menorca.

Sor Josefina ha estat un gran exemple d'entrega i servei a l'estil de Sant Vicenç de Paül. Emprenedora, sempre alegre i disposada, es va guanyar l'estima tant d'alumnes com famílies de Maó en haver exercit la docència en aquest centre fins a la seva jubilació. Durant el període que va treballar com a professora també va exercir la direcció del col·legi durant diversos períodes. També va ser responsable, amb passió i dedicació, del muntatge del pessebre vivent fins aquest darrer Nadal.

Descansi en la pau del Senyor!

